

РЕШЕНИЕ

№ 6909

гр. София, 23.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4458** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на К. Б. Г., представляван от адв. Р. И. против решение № РД-19-159/12.04.2021 г. на ректора на С. университет „С. К. О.“ в частта му по т. 1 и т. 2 от заявление вх. № 90-00-1/29.03.2021 г. Изтъква се, че предоставената му информация не е търсената информация, доколкото със заявлението са поискани критериите за оценяване при държавните изпити/защитите на дипломни работи, а предоставената информация се отнася до материала, върху който ще се проведе изпита и каква литература следва да се използва при подготовката за изпита. В съдебно заседание пълномощникът на оспорващия представя писмени доказателства, видно от които информацията, предмет на заявлението, е публикувана на интернет страницата на ответника към месец септември 2021 г. Претендира се отмяната на оспореното решение и задължаване на административния орган за нейното предоставяне, както и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът-Р. на С. университет „С. К. О.“, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира, че издадения административен акт е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Поддържа становище, че търсената информация е представена във вид и обем, който е бил наличен към датата на постановяване на решението. Това, че предоставената информация не съответства на представата на търсещия информация не е основание

за незаконосъобразност на оспореното решение. Моли за отхвърляне на жалбата. Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление вх. № 90-00-1/29.03.2021 г., подадено от К. Б. Г.. Със същото е поискан достъп до информация, формулирана по следния начин:

1. Дефинирани и оповестени критерии за оценяване по смисъла на т. 7.1 от „Общоуниверситетска процедура за провеждане на държавни изпити и защиты на дипломни работи (О. „бакалавър“ и „магистър“);
2. Къде преди датите на държавните изпити за специалност „Информатика“, Ф. по математика и информатика, проведени на 05.08.2020 г. - практическа част и на 17.09.2020 г. - теоретична част, са публикувани/оповестени дефинираните критерии;
3. Писмено извлечение/копие от протокола на оценяващата комисия за държавните изпити по специалност „Информатика“, Ф. по математика и информатика, проведени на 05.08.2020 г. - практическа част и 06.08.2020 г.-теоретична част и 16.09.2020 г. - практическа част и 17.09.2020 г. - теоретична част с мотиви за поставените ми оценки въз основа на дефинираните и оповестени критерии по т. 1, както за теоретичните, така и за практическите части /т.7.6 от „Общоуниверситетска процедура за провеждане на държавни изпити и защиты на дипломни работи (О. „бакалавър“ и „магистър“).

Административното производство е приключило с постановяване на Решение №РД-19-159/12.04.2021 г. на ректора на С. университет „С. К. О.“, с което е предоставен пълен достъп до наличната обществена информация по т. 1 и т. 2 от искането и отказан достъп до информацията по т. 3 от заявлението, тъй като същата не съставлява обществена информация. В мотивната част са развити доводи относно характера на търсената с т. 1 и т. 2 от заявлението информация, като е посочено, че същата съставлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и следва да бъде предоставена. Изтъкнато е, че информацията по т. 3 от заявлението по същество представлява лични данни по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗДОИ, чл. 2, ал. 1 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

В изпълнение на така постановеното решение, с писмо изх. № 90-00-1/12.04.2021 г. на заявителя е предоставена следната информация: по т. 1 от заявлението – Конспект за държавен изпит за завършване на О. Бакалавър, специалност „Информатика“, ФМИ, описващ начина на формиране на оценката и по т. 2 от заявлението е посочено, че информацията е налична в печатно издание в отдел „Студенти“ на ФМИ (кабинет 209) и онлайн на сайта на ФМИ.

Оспореното решение е съобщено на неговия адресат на 15.04.2021 г. Жалбата е депозирана по пощата на 28.04.2021 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на частично неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е предоставена информация, различна от заявената.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се

отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

С оглед разрешаването на правния спор следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно по отношение на тази информация законодателят е вменил изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал.1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

По делото не съществува спор, че търсената информация по т. 1 и т. 2 от заявлението е обществена информация и достъпът до нея следва да бъде осъществен по реда на ЗДОИ.

ЗДОИ не предвижда задължените субекти да създават конкретни справки и/или отчети, като за да се предостави исканата информация тя трябва да е налична. В случая обаче, съгласно чл. 7.1 от Общоуниверситетската процедура, оценяването при държавните изпити/защитите на дипломни работи е отговорност на държавната изпитна комисия и е на база дефинирани и оповестени критерии. След като задължения субект е нормативно задължен да дефинира и оповести търсената

информация, то следва да се приеме, че исканата от заявителя информация е налична и се съдържа в документи, създадени и съхранявани от задължения субект. В тази връзка неоснователни са доводите на процесуалния представител на ответника, че търсената информация е представена във вид и обем, който е бил наличен към датата на постановяване на решението. В подкрепа на този извод е и факта, че към месец септември търсената информация е публикувана на интернет страницата на ответника.

В случай, че ответникът не е разполагал с исканата информация, той е следвало да уведоми заявителя съгласно чл. 33 от ЗДОИ, а не да предоставя непоискана информация. Още повече, че в съответствие с принципите, анонсирани в чл. 6 от ЗДОИ, следва органът, позоваващ се на липсата на исканата информация, т.е. на фактическата невъзможност за предоставянето ѝ, да посочи в отговора си до заявителя защо не разполага с конкретната информация. Една от целите на ЗДОИ е именно прозрачност в осъществяване на публично-властническите правомощия, както и в развитието на обществения живот като цяло. След като по силата на нормативен акт е установено, че търсената информация следва да бъде създавана и органът да разполага с нея, то чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, въздигащ принципа на осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация, както и чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, налагащ принципа на откритост и достоверност на информацията, изискват органът в подобна хипотеза не просто да укаже на заявителя, че не разполага с информация, каквото твърдение би било фактически неустановимо и непроверимо по съдебен ред. Цитираните норми изискват органът да мотивира защо и от кой момент същият не разполага с подобна информация, за да може да бъде проконтролирана дейността му с оглед обществената необходимост от откритост, прозрачност и законност при осъществяване на правомощията му.

Изложеното налага жалбата да бъде уважена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, като размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен съобразно размера, посочен в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Б. Г., представляван от адв. Р. И. решение №РД-19-159/12.04.2021 г. на ректора на С. университет „С. К. О.“ в частта му по т. 1 и т. 2 от заявление вх. №90-00-1/29.03.2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на ректора на С. университет „С. К. О.“ за ново произнасяне по т. 1 и т. 2 от заявление вх. №90-00-1/29.03.2021 г. на К. Б. Г., при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА С. университет „С. К. О.“ да заплати на К. Б. Г. разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: